

Muzică pianistică spaniolă și argentiniană

(Grigore Constantinescu – 18 noiembrie 2016)

În calendarul evenimentelor muzicale ale anului 2016, sunt cuprinse nume de seamă ale momentelor legate de comemorări și aniversări. Afișul Filarmonicii bucureștene, la propunerea pianistei Ilinca Dumitrescu, a semnalat printre reperele stagiunii două nume legate de muzica spaniolă și muzica argentiniană, Enrique Granados și Alberto Ginastera, pentru fiecare marcându-se dimensiunea centenară a existenței lor. În referința la acești compozitori putem considera că există atitudini care îi aseamănă, privind atitudinea adoptată față de mențiunea relației de afecțiune pentru muzica și spiritualitatea culturii naționale, pe care au slujit-o cu devotament de-a lungul întregii vieți.

Granados a preluat aceste idei patriotice de la cel care i-a format destinul de creator, șeful școlii spaniole din ultimele decenii ale secolului XIX, Felipe Pedrell. O creație bogată, lasă locul principal pentru muzica de pian – în special **Dansurile spaniole** – și muzica de operă, mai ales **Goyescas**, lucrare prezentată în premieră absolută la New York, în anul morții sale, 1916. Comemorarea centenarului dispariției lui Granados, scufundat în Canalul Mânecii cu o navă torpilată de germani în Primul război mondial, a fost evocată în recitalul pianistei Ilinca Dumitrescu prin interpretarea celor **10 Dansuri spaniole**, superbe piese concertante capabile a ilustra stilul compozitorului. Spiritualitatea pianisticii sale, elocvent redată de interpretă, a sugerat repertorial cicluri asemănătoare, de la Chopin la Grieg și Brahms.

Aniversarea centenarului nașterii lui Ginastera, potrivită unui omagiu adresat marelui compozitor argentinian, a avut un alt caracter în contextul recitalului. Cele două **Sonate**, compuse la diferență importantă de timp, în 1951 și 1981 dezvăluie o personalitate componistică tipică părții a doua a secolului XX, cu capacități orchestrale spectaculoase în scriitura pianistică și o tehnică componistică modernă. Totuși, între dramatismul acestor lucrări și cele două miniaturi incluse, se poate discerne și un lirism specific romantismului amero latin, cu care Ginastera și-a cucerit celebritatea. În privința interpretării muzicii sale, Ilinca Dumitrescu a dezvăluit capacități personale de dominare a dificultăților instrumentale, demonstrând anvergura pianisticii sale, aplaudate și în turneele întreprinse în Argentina.